

Σ.Π.Φ. – Πώς και γιατί χτυπήσαμε την εισαγγελέα Γεωργία Τσατάνη

ΣΧΕΔΙΟ ΝΕΜΕΣΙΣ [ΠΡΩΤΗ ΠΡΑΞΗ]

i) Ένα κτήνος δίχως καρδιά, με πολλά κεφάλια

Στην Ιταλία, στην ένοπλη εμπειρία των Ερυθρών Ταξιαρχιών, αναφερόταν συχνά η «**επίθεση στην καρδιά του κτήνους/κράτους**». Με τη φράση «καρδιά του κράτους» εννοούσαν την ανώτατη βαθμίδα εξουσίας. Στα πλαίσια αυτής της αντίληψης, οργανώθηκε μία από τις πιο σημαντικές ενέργειες του αντάρτικου πόλης, η **απαγωγή του Aldo Moro**.

Έχει όμως η εξουσία καρδιά; **Ως αναρχικοί θεωρούμε ότι η εξουσία δεν είναι μόνο κάποιες ισχυρές ελίτ που κινούν τα νήματα απ' το παρασκήνιο**. Η εξουσία είναι επίσης ένα δίκτυο σχέσεων, μέσα στην κοινωνία, που κατεβαίνει ακόμα και στους χώρους της ιδιωτικής μας ζωής (ιεραρχικές σχέσεις, ρατσισμός, πατριαρχία κ.ά.) και φτάνει μέχρι τον πυρήνα των συναισθημάτων μας. Αυτό, όμως, δεν είναι άλλοθι για όσους αρνούνται τον ένοπλο αγώνα, λέγοντας πως «δεν μπορείς να πυροβολήσεις μια κοινωνική σχέση, αλλά πρέπει να την ανατρέψεις εκ των έσω»...

Το γεγονός ότι η εξουσία δεν έχει καρδιά, δεν σημαίνει ότι δεν έχει κεφάλι. Οι πολιτικοί, οι πλούσιοι, οι μεγαλοεκδότες, οι αξιωματούχοι του αστυνομικοστρατιωτικού μηχανισμού και οι δικαστές αποτελούν τους ηθικούς και φυσικούς αυτουργούς που στέλνουν τη ζωή μας καθημερινά στο απόσπασμα. Αυτοί είναι τα κεφάλια της εξουσίας. **Και τα κεφάλια δεν είναι αλεξίσφαιρα**.

ii) Η Θέμις έχει... θέμα

Οι δικαστές είναι μία από τις πιο διεφθαρμένες κλίκες της εξουσίας. Πίσω από τα ανέκφραστα πρόσωπα και τη μεταλλική φωνή που εκφωνούν τις αποφάσεις τους, κρύβονται ανθρωπάκια γεμάτα κόμπλεξ και απωθημένα. Συνήθως οι δικαστές προέρχονται από συντηρητικούς οικογενειακούς κύκλους, από τους οποίους κληρονομούν το δικαστικό αξίωμα. Οι δικαστές ενώ είναι στερημένοι από την πραγματική ζωή, τελικά γίνονται κριτές της ζωής.

Δεν υπάρχει τίποτα χειρότερο από τους φοβισμένους που παίρνουν την εξουσία. Εκδικούνται όσους δεν διάλεξαν να ζουν φοβισμένοι. **Πέρα από τους**

συμβολισμούς, οι δικαστές παράγουν το δίκιο της εξουσίας. Άθελά του το ομολόγησε ο σταυροφόρος εναντίον των αναρχικών και πρόεδρος της Ν.Δ. Κυριάκος Μητσοτάκης, ο οποίος με αφορμή το νόμο για τις τηλεοπτικές άδειες δήλωσε πως «οι δικαστές πρέπει να δικάζουν με βάση το νόμο και το σύνταγμα κι όχι με το τι θέλει η κοινωνία».

Το δίκιο της εξουσίας, λοιπόν, είναι τα μνημόνια, οι περικοπές σε μισθούς και συντάξεις, οι κατασχέσεις υπέρ των τραπεζών, να κρίνονται νόμιμες και συνταγματικές, ενώ οι απεργίες και οι συγκεντρώσεις να χαρακτηρίζονται παράνομες και καταχρηστικές. Το δίκιο της εξουσίας είναι να προσφέρει το χάδι του νόμου σε μαφιόζους επιχειρηματίες (π.χ. υπόθεση Κούνεβα 2009), σε “τυχαίες εκπυρσοκροτήσεις” μπάτσων και στους βασανισμούς κρατουμένων μέχρι θανάτου (υπόθεση Καρέλι 2014), ενώ η μπότα της καταστολής να εκκενώνει καταλήψεις.

Παράλληλα η απληστία των δικαστών, δεν έχει όριο. Ως ιδιοκτήτες της βιομηχανίας του δίκιου της εξουσίας, διευθύνουν σκάνδαλα, με σκοπό το κέρδος. Σχεδιάζουν “νόμιμα” σκάνδαλα, όπως η αλαζονεία να νομοθετούν για τον εαυτό τους, θεσμοθετώντας ειδικό μισθολόγιο μπόνους και φοροαπαλλαγές (μόνο το 2006 το Μισθοδικείο αποφάσισε τον τριπλασιασμό των αποδοχών των προέδρων των τριών ανώτατων δικαστηρίων). Οργανώνουν παράνομα σκάνδαλα, **μέσω της ύπαρξης παραδικαστικών κυκλωμάτων** που ρυθμίζουν το “δίκαιο” ανάλογα με τη χρηματική προσφορά. Πολυτελής κατοικίες δικαστών, κρυφοί τραπεζικοί λογαριασμοί, βαλίτσες με μετρητά που αλλάζουν χέρια σε ανακριτικά γραφεία, είναι το αντίβαρο στη ζυγαριά της “τυφλής” δικαιοσύνης.

iii) Γιατί χτυπήσαμε την Τσατάνη

Εδώ συναντάμε την εισαγγελέα Γ. Τσατάνη. **Θρησκόληπτη**, με στενές σχέσεις σε εκκλησιαστικούς κύκλους με “βαθιές τσέπες”, η Τσατάνη είχε μεριμνήσει κι αυτή για τη διευκόλυνση-κουκούλωμα του **σκανδάλου του Βατοπεδίου**. **Πρόθυμη** να εξυπηρετήσει την παράταξη της Ν.Δ. θάβοντας στα αζήτητα την υπόθεση του **σκανδάλου των εξοπλιστικών** του πρώην υπουργού Αμύνης και προέδρου της Ν.Δ. Β. Μειμαράκη. Σε αντάλλαγμα των υπηρεσιών της, τόσο ο άντρας της, όσο και η κόρη της προωθήθηκαν και πολιτεύτηκαν με τη Ν.Δ... με παταγώδη όμως αποτυχία.

Συνένοχη, για τη συνέχιση του δικαστικού πραξικοπήματος της ομηρίας της Εύης Στατήρη, συζύγου του Γ. Τσάκαλου, μέλους της Σ.Π.Φ. **Ένας εκβιασμός των δικαστικών αρχών εναντίον συγγενικών προσώπων των συντρόφων μας, με σκοπό τους να τους καθυποτάξουν και να τους εκδικηθούν.** Η εισαγγελέας Γ. Τσατάνη είχε κρίνει ως απαράδεκτη την αίτηση αποφυλάκισης της Εύης (που τελικά κέρδισε την ελευθερία της, μετά από απεργία πείνας).

Μέλος της εγκληματικής οργάνωσης του παραδικαστικού κυκλώματος που καλύπτει τα ίχνη μεγαλοεπιχειρηματιών που ευθύνονται για την οικονομική

δικτατορία. Με διευθυντικά στελέχη του κυκλώματος την πρώην εισαγγελέα του Αρείου Πάγου (εκλεκτή και συντοπίτισσα του Χ. Αθανασίου) Ευτέρπη Κουτζαμάνη και τον πρώην προϊστάμενο εισαγγελέα Εφετών (γνωστό και ως “παναθηναϊκάκια” από τις συνομιλίες του πρώην πρωθυπουργού Α. Σαμαρά) Ισίδωρο Ντογιάκο, η Τσατάνη απέσπασε τη δικογραφία Βγενόπουλου και την απενεργοποίησε αρχειοθετώντας την.

Για αυτούς και για όλους τους λόγους του κόσμου επιλέξαμε και χτυπήσαμε τη Γεωργία Τσατάνη. Οι σύντροφοι του πυρήνα μας, που ανέλαβαν την εκτέλεση της επίθεσης, αναζήτησαν και εντόπισαν την εισαγγελέα και το σπίτι της. Επειδή έμενε σε πολυκατοικία στην οδό Ιπποκράτους 112 και υπήρχε κίνδυνος να τραυματιστούν άσχετοι άνθρωποι απ’ το στόχο μας επιλέξαμε να τοποθετήσουμε εκρηκτικό μηχανισμό μέτριας ισχύος με 3kg εκρηκτικής ύλης και διπλό σύστημα χρονοκαθυστέρησης. **Γνωστοποιούμε στους ανθρώπους, που έχουν την ατυχία να είναι γείτονες δικαστικών, ότι οι δικαστές είναι στόχοι του αντάρτικου πόλης για τις βρώμικες υπηρεσίες που παρέχουν στην εξουσία. Για αυτό να τους απομονώσουν και να τους κάνουν σαφές ότι είναι δακτυλοδεικτούμενοι και ανεπιθύμητοι στη γειτονιά.** Οι σύντροφοι που τοποθέτησαν τη βόμβα, αφού επιβιβάστηκαν στο όχημα διαφυγής, πραγματοποίησαν δύο προειδοποιητικά τηλεφωνήματα και απομακρύνθηκαν από την περιοχή.

iv) Δικαστές στην υπηρεσία της αντεπανάστασης.

Τον τελευταίο καιρό, η δικαστική εξουσία φαίνεται να χάνει το “αλάθητο του πάπα” με το οποίο είχε χρίσει τον εαυτό της. Τα άδυτα της δικαστικής μαφίας είναι διάτρητα από εσωτερικές ίντριγκες και ανταγωνισμούς, εξυπηρέτηση επιχειρηματικών και πολιτικών συμφερόντων, διαρροή e-mail για την τοποθέτηση δικών τους ανθρώπων σε δικαστικά αξιώματα, παράνομο πλουτισμό... Η συντηρητική κλίκα των δικαστών, που είχε γαντζωθεί στα ανώτερα κλιμάκια της δικαιοσύνης τόσα χρόνια, παραγκωνίζεται πλέον από την κυβερνητική πολιτική εξουσία που θέλει να τοποθετήσει μια πιο “μετριοπαθή” δικαστική τάξη στην ηγεσία της δικαιοσύνης. **Όμως η σύγκρουση των δύο εξουσιών είναι σύγκρουση αποχρώσεων και όχι ρήξης. Η δικαστική και πολιτική εξουσία μπορεί να συγκρούονται, αλλά μοιάζουν με τα κεφάλια του κέρβερου. Αλληλοδαγκώνονται, αλλά ανήκουν στο ίδιο σώμα...**

Γιατί αυτό που δε θα αλλάξει ποτέ, είναι πως η δικαιοσύνη θα αποτελεί πάντα ένα εργαλείο κοινωνικού ελέγχου και το φόβητρο της εξουσίας για όποιον την αμφισβητεί. **Ιδιαίτερα το 2015-2016 κορυφώθηκε η δικαστική αντεπαναστατική εκστρατεία.** Η δικαστική μαφία εκδικήθηκε τους φυλακισμένους αντάρτες πόλης που παραμένουν αμετανόητοι και δεν προσκυνούν την εξουσία. Προφυλάκισε και άσκησε διώξεις στους συγγενείς των συντρόφων της Σ.Π.Φ. Γεράσιμου Τσάκαλου, Χρήστου Τσάκαλου και Γιώργου Πολύδωρου, για συμμετοχή στην απόπειρα απόδρασης από τις φυλακές Κορυδαλλού, καταδίκασε σε ισόβια τον Νίκο Μαζιώτη

του Επαναστατικού Αγώνα, για την έκρηξη στην Τράπεζα της Ελλάδας και αρνείται πεισματικά να δώσει άδεια στον Δημήτρη Κουφοντίνα της 17N. **Οι δικαστές όταν έχουν απέναντί τους αντάρτες πόλεων δε δικάζουν μόνο άτομα, αλλά συνολικά την επιλογή του ένοπλου αγώνα.** Γιατί αυτό που φοβάται η εξουσία είναι η κάνη ενός όπλου, στο όνομα της ελευθερίας, να τη σημαδεύει στο κεφάλι.

v) Χωρίς εξουσία... Χωρίς δικαστές.

Η δικαιοσύνη στηρίζει το άλλοθι της ύπαρξής της στην εγκληματικότητα. Εμφανίζεται ως ο τιμωρός απέναντι στο “έγκλημα”. Όμως στην πραγματικότητα είναι ο προστάτης της εξουσίας. **Γιατί είναι η ίδια η εξουσία που δημιουργεί το “έγκλημα”.** Αν δεν υπήρχαν οικονομικές ανισότητες, εκμετάλλευση από τα αφεντικά, κοινωνικός αποκλεισμός, κανιβαλικά πρότυπα πλουτισμού, τότε το “έγκλημα” δε θα είχε ρίζες. Οι περισσότεροι παραβατικοί και “εγκληματίες”, θέλουν αυτό που διαφημίζει το σύστημα... πλούτη και δύναμη, χωρίς το τίμημα της μισθωτής εργασίας. Συχνά η ηθική τους δε διαφέρει από των μικροαστών... συντηρητικά πρότυπα, σεξισμός, ρατσισμός, θεοποίηση του χρήματος.

Ως αναρχικοί θέλουμε έναν κόσμο που οι δουλικές αξίες αυτής της κοινωνίας δε θα περιφέρονται στοιχειώνοντας τη ζωή μας. Επιθυμούμε ένα κόσμο δίχως εξουσία, δίχως ιδιοκτησία, δίχως χρήμα, που οι άνθρωποι μέσα από ένα κοινοτικό τρόπο ζωής θα μοιράζονται τα υλικά αγαθά που θα παράγουν οι ίδιοι και δε θα τα κρατάνε κλειδωμένα. Δεν θα χρειαζόμαστε επαγγελματίες δικαστές και ειδικούς των νόμων, γιατί οι νόμοι θα καταργηθούν και θα υπάρχει ένας κώδικας αξιών που θα μοιράζονται οι κοινότητες. Αξίες του αγώνα, της αλληλεγγύης, της ελευθερίας...

Φυσικά γνωρίζουμε ότι αυτό δε θα καταργήσει τις ρήξεις ή τις διαφορές που μπορούν να προκύψουν μέσα σε μια κοινότητα ανθρώπων. Όμως και πάλι αυτό δε θα είναι αρμοδιότητα κανενός επαγγελματία δικαστή για να το λύσει, αλλά των ατομικοτήτων που συγκροτούν την κοινότητα και μπορούν να υπερασπίσουν τον ατομικό και συλλογικό αξιακό τους κώδικα ακόμα και με την αυτοδικία. Όλα αυτά μοιάζουν εξαιρετικά απλοϊκά, για το σημερινό άνθρωπο, καθώς έχουμε μάθει να σκεφτόμαστε με ένα σύνθετο τρόπο. Όμως αυτός ο σύνθετος τρόπος σκέψης του “πολιτισμένου κόσμου” έχει οδηγήσει στα τέρατα του παραλογισμού που ζούμε σήμερα, που εκατό άνθρωποι συγκεντρώνουν στα χέρια τους τον πλούτο του μισού πληθυσμού της γης.

vi) Απ' τη θεωρία στην πράξη

Ξέρουμε πως είναι πολλά αυτά που χρειάζεται να ειπωθούν για τον τρόπο που φανταζόμαστε μια ζωή δίχως εξουσία. Όμως θεωρούμε πως δεν υπάρχουν έτοιμες λύσεις και συνταγές. Εμείς οι ίδιοι μέσα στην πορεία του αγώνα, θα ανακαλύπτουμε όλο και πιο πολύ απελευθερωμένες πτυχές της ύπαρξής μας και έτσι θα

σκιαγραφούμε τη διάθεση και το όραμά μας για έναν αναρχικό τρόπο ζωής. Σε αυτό όμως που πρέπει να είμαστε πολύ συγκεκριμένοι είναι ο αγώνας στο εδώ και τώρα και η οργάνωσή του. **Όσοι πιστεύουν στην αναρχία, οφείλουν να χρησιμοποιούν τα βίαια μέσα για την προώθησή της και να μην ψάχνουν μόνο στα βιβλία και στα πληκτρολόγια για άσφαιρα πυρά.**

Υπάρχουν σύντροφοι που θεωρούν ότι ο ένοπλος αγώνας είναι ο τρόπος πραγμάτωσης της αναρχικής επανάστασης στο εδώ και τώρα και άλλοι που αντιλαμβάνονται τον ένοπλο αγώνα ως στρατηγική επιλογή για το πέρασμα στην επανάσταση. Για εμάς είναι και τα δύο. Είναι ο συνδυασμός του δημόσιου και του παράνομου, των ένοπλων ομάδων και των συνελεύσεων, των αντάρτικων χτυπημάτων και των συγκρουσιακών διαδηλώσεων, των προκηρύξεων και των αφισών, με την πυξίδα μας πάντα να δείχνει στην ένοπλη αναμέτρηση με το υπάρχον. Πάντα ο χρόνος είναι τώρα και ο τόπος είναι εδώ. Δεν πιστεύουμε σε προφητείες για την έλευση των αντικειμενικών συνθηκών που θα έρθει η επανάσταση. **Θεωρούμε ότι οι επιλογές μας διαμορφώνουν νέες συνθήκες.** Σε αντίθεση με τις κομμουνιστικές οργανώσεις των περασμένων δεκαετιών που ανακηρύσσουν την εργατική τάξη ως το μόνο επαναστατικό υποκείμενο, εμείς θεωρούμε ότι **ο καθένας μπορεί να γίνει επαναστατικό υποκείμενο. Γιατί ο καθένας είναι οι επιλογές του.** Για αυτό ένας αναρχικός οφείλει να είναι πάντα σε εγρήγορση. Να επιλέγει προσεκτικά τους στόχους του, ώστε κάθε επίθεση να απελευθερώνει όσο το δυνατόν περισσότερα επαναστατικά νοήματα, καθώς και να βραχυκυκλώνει τον εχθρό, αποδεικνύοντας τα τρωτά του σημεία, τις αδυναμίες και τις αντιφάσεις του.

Στις 15-16 Νοεμβρίου επισκέπτεται την Ελλάδα ο απερχόμενος αμερικανός πρόεδρος των ΗΠΑ Barack Obama. Η αριστερή κυβέρνηση, που μέχρι χθες διαδήλωνε κάτω από το σύνθημα «Φονιάδες των λαών Αμερικής», τώρα θα τον υποδεχθεί με τιμές. Η φιέστα της εξουσίας θα μετατρέψει την Αθήνα σε μία πόλη υπό στρατιωτική κατοχή, με χιλιάδες μπάτσους στους δρόμους να επιβάλλουν την ισχύ του καθεστώτος. **Οι αναρχικοί, ως ο μόνος εσωτερικός εχθρός της εξουσίας, μπορούμε να γίνουμε ο καταλύτης της σύγκρουσης και να τους χαλάσουμε τη γιορτή...** Μπορούμε να τους επιστρέψουμε ελάχιστη από τη βία που ασκούν καθημερινά πάνω μας... τη βία της οικονομικής κρίσης, των πολέμων στη Μέση Ανατολή, των δολοφονιών στην Παλαιστίνη, του φασισμού στην Ουκρανία, των συγκρούσεων στην Αφρική, των στρατοπέδων συγκέντρωσης στην Ευρωπαϊκή Ένωση... Όμως η οργάνωση επιθέσεων και συγκρούσεων, κατά την επίσκεψη του αμερικανού προέδρου, δεν θέλουμε να περιοριστεί σε μια περιστασιακή εκτόνωση, περιμένοντας την επόμενη διαδήλωση, την επόμενη απεργία, τον επόμενο πόλεμο... **Το σαμποτάζ της επίσκεψης του αμερικανού προέδρου μπορεί να είναι η αρχή της δημιουργίας ενός οργανωμένου αναρχικού κινήματος, με σκοπό την επίθεση στο εδώ και τώρα και την καταστροφή του κράτους και της εξουσίας.**

Εμείς θέλουμε να ξαναβάλουμε τη λέξη «αναρχία» στα στόματα, στην καρδιά και στο μυαλό μας. Για να γίνει αυτό χρειάζεται να φτιάξουμε υποδομές αυτομόρφωσης για να αναλύουμε τον εχθρό και τους σχεδιασμούς του, να στηρίζουμε τις αναρχικές

διαδικασίες και συνελεύσεις για να επικοινωνούμε με τους συντρόφους, να μοιραζόμαστε σκέψεις, ιδέες, προτάσεις και να δημιουργούμε ανοιχτούς τόπους συνάντησης με ανθρώπους που δεν χωράνε στον κόσμο της εξουσίας και παράλληλα να οργανώσουμε **παράνομες ένοπλες υποδομές και πυρήνες άμεσης δράσης**, που θα πραγματοποιούν επιθέσεις, θα χτυπούν τον εχθρό και θα αποτελούν μια πρόταση για το πέρασμα από τη θεωρία στην πράξη για τη διαρκή αναρχική επανάσταση *«...και μόλις φτάσουμε στον σκοπό μας, θα τον μετατοπίσουμε λίγο πιο πέρα ακόμα, για να συνεχίσουμε τον αγώνα».*

ΑΝΑΡΧΙΑ ΠΡΩΤΑ ΚΑΙ ΠΑΝΤΑ

**Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς/FAI-IRF
11/11/2016**